Вона росла тут людям на вподобу,
Троянда пишна, нерозквітла ще…
Перенесла якусь тяжку хворобу
І ожила, пробуджена дощем.

І нагадала квітка Україну,
Як милу дівчину дитячих літ, —
Минеться слабість, хворість вся загине,
І забуяє невмирущий цвіт.